

[Ninn-Hansen.]

blad Løn og Virke en artikel, hvori man skrev, at nu gik forslaget i udvalg, og så regnede man med, at der ville blive lagt et glemselens slør over det. Den parole, som De samvirkende Fagforbund her gav, har regeringspartierne fulgt, og da det altså ikke lykkedes at lægge glemselens slør over lovforslaget i udvalget, er det nu meningen, forstår vi af betænkningen, at anmode den højtærede socialminister om at nedsætte et andet udvalg, hvor man så kan lægge glemselens slør over det.

Jeg kan selvfølgelig kun håbe, at den henvendelse, de 3 regeringspartier hermed har rettet til den højtærede socialminister om at nedsætte et udvalg til at behandle spørgsmålet om arbejdsløshedskasserne, vil få en bedre modtagelse end min egen henvendelse herom for et halvt år siden. Jeg henviser til Folketingstidende sp. 1318, hvoraf fremgår, at jeg dengang under finanslovdebatten henvendte mig til den højtærede socialminister og anmodede ham om at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg til at behandle spørgsmålet om arbejdsløshedskasserne og andre funktionærspørgsmål. Den højtærede socialminister var dengang ikke til at få i tale, og derfor forstår det ærede medlem hr. Hans Rasmussen måske, at vi ikke kan have helt den samme tiltro til socialministerens gode vilje, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen synes at have. Når man for et halvt år siden har rettet en opfordring til ministeren og der ikke er kommet nogen positiv reaktion derpå, må man formode, at der må være en anden mening med det udvalg, der nu skal nedsættes, end det positive ønske, vi havde dengang om at bidrage til, at de upolitiske funktionærorganisationer fik de samme rettigheder, som H. og K. har. Den højtærede socialminister svarede dengang på min anmodning, om han ville bidrage til, at de upolitiske funktionærorganisationer fik lejlighed til at få deres arbejdsløshedskasser, følgende, det står sp. 1358:

„Det var tydeligt nok det ærede medlems hensigt at grave kløften mellem arbejdere og funktionærer så dyb som muligt. I den ånd, det ærede medlem gav udtryk for, tror jeg ikke noget problem kan løses på tilfredsstillende måde, heller ikke dette.“

Det var det svar, den højtærede socialminister for et halvt år siden fremkom med på min anmodning. Om nogen kan se det positive i det, ved jeg ikke, jeg kan i hvert fald ikke. At vi så skulle have tiltro til, at man på den måde kan løse det problem, vi har rejst, hvordan kan man forvente det?

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at der var én ting, han lagde afgørende vægt på i forbindelse med dette udvalgs sammensætning, nemlig at Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund blev repræsenteret i det. Har man den samme indstilling i de 2 øvrige regeringspartier? Er det hovedopgaven at placere H. og K. i det bedømmelsesudvalg, som man mener er nødvendigt for at finde ud af, om de upolitiske funktionærorganisationer skal have samme ret, som H. og K. har i dag til at administrere arbejdsløshedskasser? Er det H. og K., der er modstander af denne tanke, der skal være de første til at blive placeret i et sådant bedømmelsesudvalg?

Vi har rejst denne sag, fordi vi mente, at de upolitiske funktionærer har et lige så berettiget krav på at kunne virke inden for en organisation, der har en arbejdsløshedskasse, som de socialdemokratiske funktionærer, der står i H. og K. Vi har forstået på de svar, vi har fået fra regeringspartierne, at man virkelig mener, at H. og K.s monopol skal være noget sakrosankt. Det er det indtryk, vi har fået. Det var betegnende, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der sidste gang holdt en tale, som vi alle erindrer, en interessant tale, på sit partis vegne, på egne vegne, på De samvirkende Fagforbunds vegne, i dag kunne holde en tale også på retsforbundets og det radikale venstres vegne. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen udtalte sig på samtlige tre regeringspartiers vegne. Sådant er proceduren, vi kender den fra tidligere lejligheder: man begynder med den spredte fægtning og ender med, at den socialdemokratiske ordfører er fortaler for dem alle. Vi forstod ved første behandling, at der var en tilsyneladende forskel mellem opfattelserne inden for de tre regeringspartier. Jeg modtog virkelig — det kan man mene var naivt — det ærede medlem hr. Niels Andersens bemærkning om, at man inviterede funktionærorganisationerne til at komme til udvalget, som noget, vi kunne tage til os som